

Bài Học 3

*9 Tháng 10–15 Tháng 10

An-ne: Học Để Thấy Mình Có Giá Trị



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *1 Sa-mu-ên 1; 1 Sa-mu-ên 2:1-11, 21; Gióp 2:12, 13; Ma-thi-ơ 6:19, 20; Lu-ca 12:16-21.*

Câu Gốc: “Bấy giờ An-ne cầu nguyện mà rằng: Đức Giê-hô-va khiến lòng tôi khắp khởi vui mừng, và đỡ cho mặt tôi ngược lên. Miệng tôi thách đố kẻ thù nghịch tôi; vì sự ^{h3 EP.jpg}chứng cứu Ngài làm cho tôi đầy khoái lạc. Chẳng ai thánh như Đức Giê-hô-va; chẳng có Chúa nào khác hơn Ngài! Không có hòn đá nào như Đức Chúa Trời của chúng ta” (*1 Sa-mu-ên 2:1, 2*).

Một trong những sự tranh đấu lớn nhất mà người ta phải đương đầu là cảm giác về giá trị của mình. Chúng ta có giá trị gì trong thế giới này? Một đời sống có ý nghĩa gì khi có cả tỷ tỷ người khác trên thế giới? Chúng ta đọc về chiến tranh có hàng triệu người bị giết. Mỗi ngày hàng ngàn người sinh ra và hàng ngàn người chết đi. Chúng ta cảm thấy có những quyền lực mạnh mẽ đang làm việc mà chúng ta không thể điều khiển. Các quyền lực này có thể đè lên và hủy diệt những giấc mơ của chúng ta một cách mau chóng, giống như một chiếc xe tải cán lên một con trùng ở ngoài đường. Chống lại những biến cố mạnh mẽ như vậy, làm thế nào chúng ta tìm thấy ý nghĩa và mục đích? Chúng ta có mục đích gì không?

Kinh Thánh dạy rằng chúng ta có mục đích và đời sống chúng ta có ý nghĩa. Kinh Thánh dạy loài người được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Chúng ta quan trọng vì chúng ta quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Cần quan tâm chi đến việc người khác nghĩ gì về bạn, nếu Đức Chúa Trời vĩ đại và quyền phép của vũ trụ yêu thương bạn? Tình yêu thương của Ngài, trên hết mọi sự, là điều quan trọng nhất.

Tư Tưởng Quan Trọng Trong Bài Học Tuần Này: Tuần này, chúng ta sẽ đọc về đời sống của An-ne. Nàng không phải là một hoàng hậu danh tiếng hay một nữ tiên tri, nhưng là một người nữ tầm thường. Qua câu chuyện của nàng, chúng ta cũng sẽ biết Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương chúng ta một cách âu yếm và thân mật. Trong thế gian này, thật dễ dàng để nghĩ mình không quan trọng gì cả. Nhưng chuyện của An-ne cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là Đấng phán rằng chúng ta quan trọng đối với Ngài.

Tôi Giá Trị Bao Nhiêu?

I Sa-mu-ên 1:1-16 cho thấy An-ne biết chồng yêu mình. Những câu này cũng cho chúng ta biết gì về việc tại sao nàng sầu khổ vì không có con?

Người ta thường nghĩ rằng không có con là bị Đức Chúa Trời rửa sả. Cả ở ngoài công chúng hay trong gia đình, một người đàn bà không có con đau khổ vì những sự tin tưởng tiêu cực và bất công là Đức Chúa Trời đã rửa sả mình. Điều này đã làm An-ne cảm thấy mình vô giá trị trong con mắt của xã hội và trong mối tương giao với Chúa. An-ne nhiều lần tự hỏi nàng đã làm gì để phải bị như vậy. Tại sao điều này xảy ra cho nàng?

Để hiểu các bà trong Cựu Ước cảm thấy thế nào khi không có con, hãy đọc Sa-ra (Sáng thế Ký 16:1, 2) và Ra-chen (Sáng thế Ký 30:1) đã làm gì và nói gì. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào hồi đó các bà cảm thấy sầu khổ khi không thể có con?

Chúng ta có thể hiểu phản ứng của Sa-ra khi biết về phong tục của thời đó. Hành động của nàng giúp chúng ta hiểu cảm giác tuyệt vọng và đau khổ mà nàng phải gánh chịu. Suy cho cùng, có người vợ nào khuyến khích chồng mình làm tình với người đàn bà khác để có con? Chúng ta có thể hiểu những cảm giác của An-ne rõ hơn khi chúng ta đọc về những lời than khóc của Ra-chen với Gia-cốp.

Sự ganh tị của An-ne và cảm giác “vô dụng” khiến tình cảm bùng nổ. Những cảm giác đó cuối cùng nổ tung khi nàng trút hết nỗi lòng mình trước mặt Chúa. An-ne không còn trẻ nữa. Thời gian đang chống lại nàng, và dường như Đức Chúa Trời cũng chống lại nàng nữa.

Xin cũng nhớ rằng trong thời An-ne, công việc của đàn bà là sinh con và nuôi con. Không có nghề nghiệp nào khác. Một người đàn bà không thể đi tìm sự thỏa lòng trong những việc khác. Chúng ta có những thí dụ về các nữ quan xét và nữ tiên tri trong Cựu Ước. Nhưng những thí dụ này rất ít và lệ thuộc vào sự kêu gọi trực tiếp của Đức Chúa Trời. Chỉ việc sinh con khiến An-ne cảm thấy đời mình có giá trị. Đối với nàng, đời sống không có con thật không có ý nghĩa gì cả.

Một người cha mất đứa con vì bệnh ung thư máu. Ông nói với mục sư mình rằng ông tin con mình chết vì ông không giữ các điều răn cách trung tín, đặc biệt là ngày Sa-bát. Ông cảm thấy đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời phạt ông. Có điều gì sai với sự suy nghĩ này? Làm thế nào chúng ta tự bảo vệ không sa vào bẫy của sự suy nghĩ như vậy?

Ai Cần Kẻ Thù Và Bạn Bè Như Vậy

An-ne nghĩ mình bị Đức Chúa Trời rửa sả. Nàng cảm thấy đời không đáng sống. Đối với nàng đời sống rất khó khăn. Nhưng theo 1 Sa-mu-ên 1:6, 7, nàng còn có thêm vấn đề gì nữa?

Những người gần nhất với chúng ta thường biết cách để làm tổn thương chúng ta nhiều nhất. Phê-ni-na cứ trêu ghẹo nàng. Điều này làm đời sống An-ne thật cay đắng. Kinh Thánh cho biết sự sỉ nhục này có mục đích là làm An-ne lằm bằm. Từ năm này đến năm kia, việc này cứ lặp lại. Chữ Hê-bơ-rơ cho hành động của Phê-ni-na “trêu ghẹo” thường được dùng trong Cựu Ước để diễn tả những tội khiến Đức Chúa Trời nổi giận (Phục truyền 9:18; 31:29). Đây không phải chỉ nói những lời độc ác. Điều này nói lên Phê-ni-na sỉ nhục An-ne chỉ để đẩy nàng làm một điều gì ngu xuẩn. Suy cho cùng, An-ne là địch thủ duy nhất của Phê-ni-na để dành tình yêu của Ên-ca-na (1 Sa-mu-ên 1:5).

Mục đích sự trêu ghẹo của Phê-ni-na là làm cho đau đớn. Nhưng đôi khi sự đau đớn nhất gây ra bởi những người không cố ý làm tổn thương. Có ai không bị đau đớn bởi lời nói hay việc làm sai của những người có lòng tử tế?

Hãy đọc lướt qua năm hay sáu chương đầu của sách Gióp. Các bạn ông cảm thấy kinh khủng về sự đau đớn của ông (Gióp 2:12, 13). Nhưng họ đã làm vấn đề tệ hơn cho ông thế nào? Chúng ta học được gì từ câu chuyện này, và làm thế nào để không có phản ứng về sự đau buồn của người khác?

Mất đồ vật hay người thân yêu của chúng ta gây ra sự đau khổ sâu xa. Bệnh tật hay những biến cố kinh khủng trong đời sống dường như quá lớn để đối phó. Chúng khiến chúng ta thấy tuyệt vọng. Đôi khi sống với những sự ước muốn sâu xa mà chúng ta không bao giờ thực hiện được có thể làm mất đi niềm hy vọng. Mọi việc đi từ tệ tới tệ hơn khi chúng ta phải đương đầu với những hoàn cảnh và những người dường như giỏi trong việc làm đời sống chúng ta thêm bực bội. Giấc mơ không thành của An-ne và những lời sỉ nhục độc ác khiến nàng khóc lóc với Chúa. Đôi khi chúng ta cần la to lên sự đau đớn và bực bội mình trước mặt Chúa. Khi chúng ta chìm xuống tới đáy vực sâu, chúng ta cần tìm lời giải đáp ở bên ngoài.

Có những cách nào chúng ta có thể khuyến khích và nâng đỡ những người đang trải qua thời kỳ khó khăn ngay bây giờ? Bạn muốn người ta làm gì nếu bạn đang gặp những điều kinh khủng? Tại sao không làm điều đó cho người khác?

Trút Cả Nỗi Lòng

Người ta chỉ có thể chịu đau khổ một thời gian thôi. Sớm hay muộn cần phải có hành động. Đối với một số người, hành động này xảy ra không có lý do và có thể nguy hiểm.

An-ne giải quyết sự sâu khổ của nàng thế nào trong 1 Sa-mu-ên 1:9-16? Hãy miêu tả những bước mà An-ne dùng để giải quyết sự sâu khổ mình?

Đây không phải là lời cầu nguyện hình thức hay tổng quát như “xin giúp đỡ con.” Đoạn này diễn tả lời cầu nguyện của An-ne như “giải bày lòng tôi ra trước mặt Đức Giê-hô-va” (1 Sa-mu-ên 1:15). Chữ *giải bày* [tuôn đổ] thường liên hệ với việc đổ chất lỏng, đặc biệt là huyết và nước cho của lễ (thí dụ: Lê-vi Ký 4:7, 12, 18, 25, v.v.). Tuôn đổ thường được dùng để miêu tả các hành động của Chúa. Ngài có thể tuôn đổ sự phán xét hay những ơn phước (Thi thiên 69:24; 79:6; Ê-sai 42:25; v.v.). Chữ này có nghĩa là đầy dẫy hay đầy đủ. Trong Cựu Ước, chữ này có liên quan đến sự cầu nguyện (Thi thiên 42:4, 5; 62:8, 9; Ca thương 2:19). Sự tuôn đổ lòng mình có lẽ là lời cầu nguyện tha thiết nhất. An-ne đã dốc hết lòng mình trong lời cầu nguyện đến nỗi nàng không để ý đến những người chung quanh và họ có thể nghĩ gì về mình. Nàng nắm lấy Đức Chúa Trời như Gia-cốp nắm lấy người vật lộn với mình suốt cả đêm (Sáng thế Ký 32:26, 27).

Hãy miêu tả kết quả mau chóng của lời cầu nguyện của An-ne trong 1 Sa-mu-ên 1:17, 18.

Đức Chúa Trời không luôn luôn đáp lời cầu nguyện chúng ta cách mau chóng. Nhưng khi chúng ta dốc hết lòng mình ra trước Ngài, chắc chắn Ngài nghe và sẽ đáp lời chúng ta (Thi thiên 37:4) theo thời gian và cách của Ngài. Hiểu được điều này cho chúng ta niềm hy vọng và đức tin khi chúng ta chờ đợi sự hướng dẫn của Ngài trong tương lai.

Trong 1 Sa-mu-ên 1:11, An-ne có lời hứa nguyện lớn. Nếu Đức Chúa Trời nghe và đáp lời cầu nguyện, và cho nàng một con trai, nàng sẽ dâng nó lại cho Ngài. Trong Cựu Ước, chúng ta thấy nhiều người hứa với Chúa. Những lời hứa thường là một phần của sự thờ phượng và tương tự như cầu nguyện và ngợi khen.

Lời hứa của An-ne thật vĩ đại. Đứa con trai mà nàng tha thiết muốn sẽ phải cho đi. Việc gì xảy ra cho địa vị của An-ne là vợ của Ên-ca-na? Điều gì sẽ xảy ra cho địa vị của nàng trong gia đình?

Bạn có thường tuôn đổ lòng mình ra cho Chúa trong khi cầu nguyện không? Tại sao điều đó rất quan trọng cho đời sống thuộc linh bạn? Điều gì ngăn cản bạn làm điều này thường xuyên?

Hát Ngợi Khen Chúa

Bạn có hát khi vui mừng không? Kinh Thánh thường nói đến những người hát vào các dịp quan trọng trong đời họ. Mi-ri-am và các bà hát ca tụng Chúa tại Biển Đỏ sau phép lạ quyền phép của Ngài (Xuất Ê-díp-tô Ký 15:20, 21). Bằng những ngôn ngữ tuyệt vời của thơ phú, Đê-bô-ra và Ba-rắc đã hát ngợi khen quyền năng của Chúa trên các vua và kẻ thù (Các Quan xét 5:1-31). Khi Ma-ri đến thăm người bà con là Ê-li-sa-bét, nàng đã cất tiếng hát ngợi khen Đức Chúa Trời và chương trình cứu rỗi tuyệt vời của Ngài (Lu-ca 1:46-55). Tất cả các bài ca được hát lên vào những lúc khác nhau trong lịch sử và vào những hoàn cảnh khác nhau. Nhưng tất cả đều có một điểm chung. Đó là miêu tả việc gì xảy ra khi Đức Chúa Trời bước vào lịch sử nhân loại và đáp lại lời cầu nguyện của con cái Ngài.

Đề tài chính là gì trong bài ca của An-ne trong I Sa-mu-ên 2:1-11?

Bây giờ An-ne biết chắc Chúa có thể điều khiển những kết quả của lịch sử và kinh nghiệm cá nhân của nàng. An-ne nhìn lại đời mình với một nhãn quan mới hoàn toàn. Nàng thấy các điều người ta làm lung để đạt lấy thật không quan trọng lắm và có thể ngày mai sẽ tiêu tan. Trong bài hát, An-ne có nhiều so sánh, bày tỏ những điều trong đời không luôn như chúng ta thấy. “Cây cung của kẻ đồng sĩ đã gãy, còn người yếu mòn thất lũng bằng sức lực” (1 Sa-mu-ên 2:4). Những điều dường như có giá trị thường không quan trọng như chúng ta nghĩ.

An-ne đã tìm được sự an toàn và tin cậy rằng mọi sự được giải quyết không tùy thuộc vào điều xảy ra chung quanh. Việc này tùy thuộc vào sự biết Chúa, Đấng không thay đổi. Ngài là Đấng nói rằng mỗi người chúng ta đều đặc biệt. Ngài là Đấng ban giá trị cho đời sống chúng ta.

Một số người thấy câu 6 khó hiểu. Bạn hiểu thế nào? Để hiểu câu này, chúng ta cần nhớ sự tin tưởng căn bản về sự sống trong Cựu Ước. Điều này khác với quan điểm của thế giới ngày nay. Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên sự sống, Ngài có quyền làm bất cứ điều gì Ngài muốn với các loài thọ tạo. Nói cách khác, không có gì trên trái đất ở ngoài sự kiểm soát của Ngài. Điều này nghĩa là, trong Kinh Thánh, ngay cả những điều tiêu cực cũng ở dưới sự kiểm soát của Chúa. Đôi khi những người viết Kinh Thánh miêu tả tư tưởng này bằng cách gợi ý rằng Chúa tham gia vào các điều xấu xảy ra cho loài người. Nói cách khác, những gì Chúa cho phép, là Ngài “làm.”

Bạn có thể hát về gì? Hãy viết xuống những điều bạn muốn ngợi khen Chúa. Càng ngợi khen Chúa, bạn càng biết ơn về những điều Ngài đã làm cho bạn. Đó là lý do tại sao sự ngợi khen rất quan trọng.

Chương Trình Đầu Tư Của Đức Chúa Trời

An-ne ca hát khi rời khỏi đền thánh, nhưng nàng cũng để lại cậu bé Sa-mu-ên. Nàng không còn là người đàn bà son sẻ, nhưng nàng vẫn trở về căn nhà trống vắng. Với đứa con đã dâng hiến cho Chúa để làm việc Ngài, ai sẽ săn sóc nàng lúc tuổi xế chiều? Với đức tin và sự tin cậy trọn vẹn, An-ne dâng lại cho Chúa những gì quan trọng nhất đối với nàng. An-ne nhắc nhở chúng ta về Áp-ra-ham, một vị anh hùng khác đã sẵn sàng dâng con mình cho Chúa. Như chúng ta đã học, Đức Chúa Trời làm trọn lời hứa Ngài với Áp-ra-ham và Sa-ra khi Sa-ra son sẻ trong nhiều năm. Chúa thử thách đức tin của Áp-ra-ham khi Y-sác lớn lên. Nhưng An-ne tự quyết định dâng con để làm công việc Chúa trước khi đứa trẻ sinh ra. Khi Sa-mu-ên dứt sữa, An-ne đem con tới Si-lô. Bạn có thể tưởng tượng cảm giác của người mẹ khi nàng vẫy tay từ giã đứa con thơ yêu dấu? Và bạn có thể tưởng tượng nàng lo lắng đến như thế nào khi để con lại với Hê-li vào lúc có những điều không tốt đang xảy ra trong gia đình ông. Tuy vậy, nàng vẫn để con lại cho Hê-li là người từ nay sẽ là thầy giáo dẫn đường cho cậu bé Sa-mu-ên.

Theo 1 Sa-mu-ên 2:21, Chúa tôn cao đức tin và tình yêu của An-ne ra sao?

An-ne có thể từ chối dâng con mình cho Chúa và ích kỷ giữ con lại vì nó là đứa con trai duy nhất. Nhưng, vì dâng con cho Chúa, An-ne nhận được thêm năm đứa con nữa. Vì dâng Sa-mu-ên cho Chúa, An-ne cũng có ảnh hưởng rất mạnh trên chính Sa-mu-ên. Sa-mu-ên trở thành phát ngôn viên đặc biệt của Đức Chúa Trời và là một trong những nhà giáo dục và lãnh đạo tốt nhất của Y-sơ-ra-ên.

Xin đọc Ma-thi-ơ 6:19, 20 và Lu-ca 12:16-21. Theo những câu này, có những nguy hiểm nào chúng ta phải đối diện khi giữ lại cho mình?

Đức Chúa Trời làm việc kinh doanh là lấy những gì chúng ta dâng cho Ngài, làm cho phát triển, và thêm vào những điều mà chúng ta không bao giờ mơ tưởng tới. An-ne học biết rằng kho tàng quý giá nhất chỉ an toàn khi dâng cho Chúa. Những gì chúng ta giữ lại cho mình sẽ bị tiêu tan trong giây phút.

An-ne biết mình là ai trong con mắt Đức Chúa Trời. Hiểu được giá trị mình cho nàng sự tự do để dâng hiến.

Chúng ta phải nhớ rằng mình là ai, mọi sự chúng ta có, và tất cả những gì chúng ta sở hữu, đều do ân điển và sự nhân từ của Chúa ban cho. Làm thế nào tư tưởng này giúp chúng ta dâng hiến nhiều hơn và ít lo lắng về sự giữ lại cho mình? Sự giữ lại cho mình nói gì về chúng ta, bản tính chúng ta và sự tin cậy của chúng ta nơi Đức Chúa Trời?

Thứ Sáu *15 Tháng 10

Nghiên Cứu Bồ Túc: “Hỡi các bậc làm cha mẹ, hãy dâng con mình cho Chúa. Hãy luôn luôn dạy rằng chúng thuộc về Chúa, chúng là chiên của bầy chiên Đấng Christ, và Đấng chăn chân thật luôn luôn chăm gìn chúng. An-ne dâng Sa-mu-ên cho Chúa. Và ‘Sa-mu-ên trở nên khôn lớn, và Đức Giê-hô-va ở cùng người: Ngài chẳng để một lời nào của người ra hư’ (1 Sa-mu-ên 3:19). Sa-mu-ên là thí dụ tốt nhất về những gì Đức Chúa Trời có thể làm cho một đứa trẻ nếu cha mẹ hợp tác với Ngài, làm công việc Ngài giao phó cho họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, tr. 143.

“Thật là một phần thưởng quý giá cho An-ne! Và gương của nàng khuyến khích chúng ta trung thành! Có những cơ hội ban cho mỗi bà mẹ. Công việc khiêm tốn mà các bà cho là cực nhọc thì nên nghĩ đến như là một công việc vĩ đại và cao quý. Đây là một vinh dự của người mẹ để đem lại ơn phước cho thế gian do ảnh hưởng của mình. Và làm vậy, bà đã đem lại niềm vui cho lòng mình. Bà có thể làm con đường trở nên bằng phẳng cho chân các con mình, qua ánh sáng hay bóng tối, đi tới kho tàng tốt đẹp của thiên đàng. Nhưng chỉ khi nào bà cố gắng, trong đời sống mình, làm theo những sự dạy dỗ của Đấng Christ mà các bà mẹ có thể hy vọng đào tạo bản tính con cái mình theo kiểu mẫu của Đức Chúa Trời. Thế gian đầy dẫy những ảnh hưởng xấu. Thời trang và phong tục có quyền lực trên những người trẻ tuổi. Nếu bà mẹ thất bại trong trách nhiệm dạy dỗ, hướng dẫn, và kiểm soát, thì con cái bà sẽ tự nhiên chấp nhận điều xấu và xây bỏ điều tốt. Mỗi bà mẹ nên thường xuyên đến với Đấng Cứu Thế với lời cầu nguyện, ‘Xin Chúa dạy chúng con làm cách nào để dạy dỗ con mình, và chúng con phải làm gì với con trẻ?’ Các bà hãy lắng nghe các lời chỉ dạy mà Đức Chúa Trời đã ban cho trong lời Ngài. Và các bà sẽ được ban cho sự khôn ngoan khi cần tới.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Conflict and Courage*, tr. 138.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Có ai trong hội thánh bạn đang gặp khó khăn tại nhà hay trong đời sống cá nhân? Làm thế nào bạn hay nhóm của bạn có thể giúp những người này? Bạn sẵn sàng hy sinh những gì để giúp?
- 2 Có những điều sỉ nhục nào trong xã hội bạn? Thí dụ, có những điều nào bị văn hóa bạn coi là kinh khủng? Hãy tự hỏi, Đức Chúa Trời có coi những điều này là xấu chẳng? Và chúng ta có vì văn hóa mà đoán xét người khác cách bất công không? Có những thí dụ nào chúng ta đã làm vậy?
